

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Sáu, ngày 18/11/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1072

“THÀNH KÍNH LÀ CHÌA KHÓA ĐỂ THÀNH CÔNG”

Tô Ân Quang đã dạy: “**Chí thành cảm thông**”. Tâm thành kính phải được lưu lộ từ tánh đức của chính chúng ta. Chúng ta phải có sự tu dưỡng dài lâu, miên mật để có thể khai dậy tâm thành kính từ nơi tự tánh. Tập khí của chúng ta đã được lặp đi lặp lại hình thành thói quen. Hàng ngày, chúng ta “tham, sân, si, ngạo mạn” thì “tham, sân, si, ngạo mạn” cũng sẽ trở thành thói quen. Hàng ngày, chúng ta giữ tâm thành kính, hiếu học, hiếu kính thì những đức tính tốt này cũng trở thành thói quen. Chúng ta không thể tu dưỡng để những đức tánh tốt trở thành thói quen thì hàng ngày, chúng ta chỉ đang làm ra vẻ. Chúng ta làm ra vẻ thì chúng ta không cảm thông được với Phật Bồ Tát, Quý Thần, với tất cả chúng sanh.

Trong cuộc sống hàng ngày, chúng ta có chướng ngại là vì chúng ta thiếu tâm thành kính. Người thế gian hay xuất thế gian đều cần có tâm thành kính. Người có tâm thành kính sẽ biết lắng nghe, tiếp nhận, làm theo. Người có tâm giả dối thì chỉ che mắt được những người có tâm ý qua loa chứ không thể che mắt Phật Bồ Tát, Quý Thần.

Chúng ta phải thận trọng trong từng khởi tâm động niệm. Một ý niệm thiện, một ý niệm ác khởi lên thì đã chau biến pháp giới. Chúng ta gặp chướng ngại là do tâm chúng ta không chân thành, thành kính. Hòa Thượng nói: “**Chúng ta không thể dấu được ai! Chúng ta đừng tự lừa mình, lừa người**”. Một ý niệm ác khởi lên thì Ác Thần sẽ đến giúp chúng ta thực hiện ác niệm đó. Một niệm thiện khởi lên thì Thiện Thần sẽ đến hỗ trợ chúng ta thực hiện niệm thiện đó. Tất cả đều do chúng ta tự làm tự chịu.

Hòa Thượng nói: “**Người tâm không ngay thẳng, tâm hư vinh, ngạo mạn sẽ hiểu sai, làm sai lời dạy của Lão Sư. Họ nghe giảng, đọc Kinh bằng tâm ngạo mạn, hư vinh nên họ không thể hiểu được chân thật nghĩa của Như Lai**”. Trong “**Kệ Khai Kinh**” nói: “**Nguyễn**

hiểu Như Lai chân thật nghĩa”. Những người có tâm ngao mạn, hư vinh thì chắc chắn không hiểu, không làm được chân thật nghĩa của Như Lai.

Phật dạy chúng ta buông xả trên tâm nhưng chúng ta lại buông xả cả trên sự. Nhiều người buông xả cả gia đình, sự nghiệp, không làm cả những việc lợi ích chúng sanh. Có người cho rằng thân bị bệnh cũng không được uống thuốc. Hòa Thượng nói: “*Thân chúng ta bị bệnh có thể là do thân sinh lý, nghiệp chướng hoặc oan gia trái chủ*”. Chúng ta bị bệnh do nghiệp chướng hay oan gia trái chủ thì chúng ta phải tìm cách hoá giải. Chúng ta ăn uống, ngủ nghỉ không điều độ thì chúng ta cũng có thể bị bệnh. Đây là bệnh về thân sinh lý. Thân bị bệnh thì phải uống thuốc. Nhiều người rất cứng ngắc, họ nhất định không uống thuốc. Chúng ta phát tâm làm vì chúng sanh vậy thì chúng ta uống thuốc, ăn cơm đều là vì chúng sanh. Thân khỏe thì chúng ta có thể làm nhiều việc cho chúng sanh. Nếu chúng ta mắc bệnh nan y, thuốc không thể chữa thì chúng ta phải buông xả tất cả toàn tâm toàn ý niệm Phật.

Trước đây, tôi cũng khóc cười, tôi bị bệnh nhưng tôi không uống thuốc, bệnh đó không nguy hiểm tính mạng nhưng nó tấn công các bộ phận khác như gan, tim mạch. Nếu chúng ta dụng tâm làm vì mình thì chúng ta hoàn toàn sai. Chúng ta dụng tâm vì chúng sanh thì chúng ta uống thuốc, ăn cơm, ngủ nghỉ cũng là vì chúng sanh. Khi mọi người đến chỗ tôi chơi, dù mọi người vẫn đang nói chuyện nhưng đến 9 giờ thì tôi đi nghỉ. Tôi đi ngủ sớm để 3 giờ hoàn toàn tỉnh táo thức dậy.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta dùng tâm chân thành, cung kính thì chúng ta có thể hiểu được chân thật nghĩa Như Lai. Thành kính là cửa để vào Đạo. Thành kính là cửa để vào Đức. Thành kính là chìa khóa mở ra kho tàng tự tánh*”. Chúng ta không mở được kho tàng tự tánh thì chúng ta không thể mở dùng được tất cả những năng lực trong tự tánh.

Nhiều việc tôi làm lần đầu nhưng mọi người nghĩ tôi đã làm rất nhiều lần vì tôi làm một cách thông thạo. Tôi luôn có tâm chân thành muốn làm việc để lợi ích chúng sanh. Ban đầu, tôi làm chưa giống nhưng dần dần mọi việc đều suôn sẻ. Người xưa nói: “*Nhất niệm bất sanh gọi là thành*”. Chúng ta làm tất cả mọi việc vì lợi ích tha nhân, không có bất cứ một ý niệm thành bại, được mất, hơn thua nào. Chúng ta cho rằng chúng ta không có năng lực làm việc nhưng đó là do chúng ta lười biếng, sợ được sợ mất, sợ hơn sợ thua, sợ thành sợ bại. Khi tôi vừa đến một nơi thì tôi đã nhìn thấy có việc để làm.

Một lần khi tôi đi giảng, tôi phải di chuyển trên 3 chuyến bay, 1 chuyến xe, đến nơi tôi vẫn tinh táo giảng pháp như bình thường. Sáng hôm sau, khi tôi ra vườn, tôi nhìn thấy một số cây thiếu

nước thì tôi lấy voi nước tưới cho chúng. Chúng ta làm những việc thực tế như vậy thì chính là chúng ta đang làm ra bài học thân giáo cho mọi người. Điều này có ý nghĩa hơn rất nhiều so với những bài giảng lý thuyết. Chúng ta có tâm thành kính, kính người, kính vật thì bão táng tự tánh của chúng ta được khai mở, chúng ta sẽ làm những việc trước đây mình chưa từng làm.

Ngài Lục Tô Huệ Năng nói: “*Nào ngờ tự tánh vốn sẵn đầy đủ. Nào ngờ tự tánh nồng sanh vạn pháp*”. Trong “*Kinh Hoa Nghiêm*” nói: “*Mỗi chúng ta đều có trí tuệ vô sư tri*”. “*Trí tuệ vô sư tri*” là trí tuệ không cần phải có Thầy dạy. Chúng ta muốn khai mở được “*trí tuệ vô sư tri*” thì tâm chúng ta phải chân thành, thanh tịnh. Chúng ta không có thời gian để đi học tất cả mọi thứ. Tâm lười biếng, nhêch nhác đã đóng kín tất cả năng lực của chúng ta. Hôm trước, có một em học lớp 9 nhưng vẫn không phân biệt được cây khoai lang và cây khoai môn. Đó là do tâm chênh mảng, hư tình giả ý, không chú ý vào mọi việc.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta có tâm thành kính thì chúng ta mới có thể hiểu học. Nếu chúng ta hiểu học thì Thầy giáo sẽ mang tất cả năng lực để truyền dạy cho chúng ta. Nếu chúng ta không có tâm chân thành, tâm cung kính thì chúng ta không thể tiếp nhận những điều Thầy giáo làm và dạy*”. Chúng ta có tâm cung kính thì chúng ta không cần đợi Lão sư dạy mà chỉ cần Lão sư làm thì chúng ta sẽ làm theo. Tôi đã có hơn 30.000 giờ để dịch kinh Hòa Thượng nhưng tôi chưa từng nói chuyện trực tiếp với Hòa Thượng.

Khi tôi đến xứ Wale, tôi đã viết mảnh giấy gửi cho người thị giả của Hòa Thượng là tôi ở Việt Nam, tôi đã dịch bộ kinh giải “*Kinh Vô Lượng Thọ*”, “*Kinh Hoa Nghiêm Áo Chỉ*” của Hòa Thượng và tôi rất muốn được nghe Ngài khai thị. Khi tôi đến Luân-đôn, thị giả của Hòa Thượng nói, tôi có thể gặp Hòa Thượng vào Chủ nhật. Tôi đã có lịch giảng ở chùa Linh Sơn vào ngày đó nên tôi nhờ họ sắp xếp để tôi gặp Hòa Thượng vào ngày khác nhưng họ không thể đổi được lịch. Hòa Thượng tích cực độ chúng sanh có duyên, tôi đã có duyên, có hẹn với chúng sanh ở chùa Linh Sơn nên tôi không thể bỏ buổi giảng đó.

Hôm đó ở chùa Linh Sơn có khoảng 40 người, ở nước ngoài, để đến nghe pháp mọi người phải đi một quãng đường rất xa. Sau buổi giảng tôi đã giúp nhiều người thay đổi định kiến và sự đồ ky. Họ đã chất vấn rất nhiều và ghi âm lại những câu trả lời của tôi. Khi tôi giảng xong, ông trưởng tràng tay rất hoan hỷ, ông mời tôi về nhà. Nếu tôi có tâm hư vinh thì tôi đã từ chối gặp mọi người để đi gặp Hòa Thượng. Điều quan trọng là chúng ta phải: “*Nghe lời và thật làm*”. Chúng ta có cơ hội gặp Phật Bồ Tát nhưng nếu chúng ta không thật nghe lời và thật làm thì chúng ta gặp Phật Bồ Tát cũng không có ý nghĩa.

Khi Hòa Thượng học ở Đài Trung, Ngài có thành tựu nhưng nhiều người không có thành tựu. Họ đến hỏi Hòa Thượng là Lão sư có truyền dạy riêng cho Ngài không. Lão sư dạy tất cả mọi người như nhau nhưng những người không có tâm chân thành, cung kính thì họ không thể thè hỏi được. Hòa Thượng đến Đài Trung chỉ để học. Ngài học bằng tâm chân thành, cung kính nên tất cả lời và việc làm của Lão Sư đều khắc sâu trong tâm Ngài. Lão sư mang tất cả dạy chúng ta nhưng tâm ý chúng ta qua loa thì chúng ta không thể thè hỏi được.

Hòa Thượng nói: “*Người có tâm chân thành thì nhất định được độ. Những người có tâm chân thành thì sự thè hỏi của họ có thể cạn sâu khác nhau nhưng họ nhất định không hiểu sai!*”. Những người hiểu sai, làm sai là do họ không có tâm cung kính.

Hòa Thượng nói: “*Người xưa nói, chúng ta muốn làm Thánh Hiền thì điều then chốt là chúng ta phải đầy đủ bốn đức tánh là hiếu, liêm, thành, kính. Chúng ta không có đầy đủ bốn đức tánh này thì chúng ta sẽ không có bất cứ thành tựu nào!*”. Chúng ta có tâm thành kính thì chúng ta nhất định sẽ có thành tựu!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

*Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót.
Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập
mang lại lợi ích cho mọi người!*